

lovforslaget og det nummer og se, hvad personen hedder.

Så til det dér med fortrolighed: Jeg vil sige, at det dog er en form for fortrolighed, som ikke var tilstrækkelig for Det Konservative Folkeparti, da vi snakkede persondataloven.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil sige det samme som fru Dorte Bennedsen, at det jo ikke er rigtigt. Hvis de her oplysninger kommer frem, bliver de jo brugt på den måde. Vi har jo allerede haft forslag fra Dansk Folkeparti om, at vi så skal have to lister: nogle, der har én egenskab, og nogle, der har nogle andre egenskaber. Og hvis vi åbner helt op for det her, er der da åbnet op for, at man kan udstille folk i en gabestok.

Jeg synes ikke det er værdigt, at vi gør det. Og det at håndhæve, at man normalt som mindretal – og det er jeg enig i – skal have ret til at få de oplysninger, der er nødvendige, gælder ikke nødvendigvis på samme måde i Indfødsretsudvalget, hvor man behandler personsager, og hvor man også har en forpligtelse til at beskytte folk mod, at oplysninger om dem unødvendigt bliver offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det er blot, for at vi ikke skal snakke forbi hinanden. For ét er, at vi kan være uenige om holdninger osv., men der skal jo være en administration, som kan administrere det regelsæt, som Folketinget lægger på det felt, og det har jeg så ansvaret for som justitsminister. Derfor er det selvfølgelig vitalt for mig som justitsminister at vide, om den administration, jeg har ministeransvar for, lever op til det, som der er et flertal i Folketinget, der støtter.

Og det er klart, at ingen kan krænge noget folketingsmedlems eller partis ønsker om, at der skal indhentes oplysninger i forbindelse med behandlingen af en sag, men i det tilfælde her er det jo sådan, at der er et udvalg, nemlig Indfødsretsudvalget, som stiller spørgsmålene til ministeren i de her sager.

Og dér har et flertal i udvalget lagt nogle retningslinjer for: Hvad er det, der skal danne grundlag for den sagsbehandling, som Justitsministeriets Indfødsretskontor forestår? Og dér indhenter vi så de oplysninger, som det flertal har tilkendegivet i de her retningslinjer.

Og sådan som jeg forstår det, som Venstres ordfører siger, og måske også det, som den konservative ordfører siger, så er det, at hvis der er andre oplysninger, der skal indhentes, så må man tage det op i Indfødsretsudvalget, og så må Indfødsretsudvalget stille de spørgsmål til ministeren.

Så kan der være en sag, hvor ministeren så må svare tilbage til udvalget: Hvis vi skal gennemføre indhentningen af de her besvarelser, koster det altså ganske betydelige beløb. Vil udvalget have, at vi skal indhente dem, når man kender de konsekvenser af det?

Er det ikke sådan jeg skal forstå ordførertalerne fra Venstre og De Konservative? For så mener jeg i øvrigt ikke, at vi er så langt fra hinanden. Så tror jeg faktisk, at vi er ganske enige.

Men indtil videre administrerer vi altså ud fra de retningslinjer, der ligger fra det flertal. Og hvis der er nogle, der ønsker, at de skal ændres, så tager man det op og drøfter det i udvalget. Sådan må det være.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det har justitsministeren jo helt ret i. Problemet er set fra forslagsstillernes side – og det er stadig væk ikke Det Konservative Folkeparti, det er Dansk Folkeparti, der har stillet forslaget – at de ikke kan samle flertal i udvalget, og derved har de i øjeblikket ingen muligheder for at få de oplysninger, som de gerne vil have for derudfra at kunne tage stilling til dette spørgsmål.

Og dér adskiller dette område sig vel fra så mange andre, fordi dette område er specielt reguleret i den danske grundlov lige siden den 5. juni 1849, hvor der står, at i denne type sager skal Folketinget særskilt ved lov tage stilling til hver enkelt, der ønsker at få indfødsret.

Og derfor mener jeg sådan set, det næsten er grundlovssikret; det er for mig og for den konservative folketingsgruppe noget meget principielt, at når der er et parti, der mener, det er nødvendigt, før de endeligt kan stemme ja eller nej til et antal af de personer, der ønsker at få dansk statsborgerskab, og som siger, at de ønsker, før de kan træffe den afgørelse, at have de og de oplysninger, så synes jeg principielt, det er betænkeligt, at et flertal i Folketinget nægter dem at få de oplysninger, som de synes er nødvendige for at de kan opfylde grundloven.

Det er dér, det principielle kommer ind. Det kan man have forskellige opfattelser af, men